

İSTANBUL
KÜLTÜR
SANAT
VAKFI

23. İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ 23rd ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

13 KASIM/NOVEMBER - 1 ARALIK/DECEMBER 2019

Festival Eş Sponsorları

AYGAZ

dpet

Tüpraş

YANGINLAR INCENDIES

NİLÜFER BELEDİYESİ KENT TİYATROSU

<i>Yazan Written by:</i>	<i>Sahne Amiri Stage Manager:</i>	<i>Nilüfer Belediyesi Kent</i>
Wajdi Mouawad	Halil Küreş	<i>Tiyatrosu Koordinatörü</i>
<i>Yöneten Directed by:</i>	<i>Realizatör Realisation:</i>	<i>Coordinator of Nilüfer</i>
Murat Daltaban	Burak Etöz	<i>Municipality City Theatre:</i>
<i>Çeviren Translated into</i>	<i>Işık Kumanda Light Control:</i>	Emre Feza Soysal
<i>Turkish by:</i>	Hasan Fatih Karakuş	<i>Yapım Sorumlusu</i>
Ayberk Erkey	<i>Ses Kumanda Sound Control:</i>	<i>Production Responsible:</i>
<i>Yönetmen Yardımcısı</i>	Derya Bölükemini	Meral Kaya
<i>Director Assistant:</i>	<i>Kostüm ve Aksesuar</i>	<i>Yapım Gerçekleştirme</i>
Özlem Daltaban	<i>Sorumlusu Costume &</i>	<i>Realization:</i>
<i>Koreografi Choreography:</i>	<i>Accessory Responsibles:</i>	Aykut Çetin, Berhan Soner,
Tan Temel	Mehmet Yıldırım	Buket Tanrıseven, Önder
<i>Müzik Music:</i>	<i>Dekor Uygulama ve</i>	Yalçın, Özlem Sunalp
Oğuz Kaplangı	<i>Sahne Teknisyenleri</i>	<i>Oynayanlar Performers:</i>
<i>Dekor ve Işık Tasarımı</i>	<i>Stage Implementation &</i>	Adem Mülazım, Ayşe
<i>Stage & Light Design:</i>	<i>Stage Technicians:</i>	Gülerman, Barış Ayas,
Cem Yilmazer	Bedir Günsayar, Faik Yunus	Batuhan Pamukçu, Gökhan
<i>Kostüm Tasarımı</i>	Gürcan, Gürkan İşbilen,	Kum, Melisa İclâl Yamanarda,
<i>Costume Design:</i>	Mehmet Tepeci	Mesut Özsoy, Oğulcan
Tomris Kuzu	<i>Sahne Terzisi Stage Tailors:</i>	Arman Uslu, Oğuzhan
<i>Afiş Tasarım Poster Design:</i>	Gönül Akıllı	Ayaz, Pınar Hande Ağaoğlu,
Bülent Erkmen	<i>Proje Asistanları</i>	Zeynep Çelik Küreş
<i>Yönetmen Asistanı</i>	<i>Project Assistants:</i>	
<i>Director's Assistant:</i>	Damla Çalışan, Cihat	
Gökhan Kum	Temel	

ZORLU PSM TURKCELL PLATINUM SAHNESİ

27 KASIM NOVEMBER
ÇA. WE. 20.30

28 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 20.30

Yaklaşık 125' sürer; 2 Perde.
Lasts app. 125'; 2 Acts.

Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.

+13 yaş için uygundur.
Suitable for ages 13+.

Biletler Tickets 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

YÜKSEK KATKIDA
BULUNAN MEKÂN
SPONSORU
VENUE SPONSOR
WITH THE HIGHEST
CONTRIBUTION

ZORLU
PERFORMANS
SANATLARI
MERKEZİ

Bir İnsanlık Tarihi

■ Wajdi Mouawad, *Vaatlerin Kanı* adını taşıyan dördüncü parçası olan *Yangınlar*'ı bundan on altı yıl önce, dördüncü parçası olan *Kıyı*'dan altı yıl sonra kaleme aldı. *Vaatlerin Kanı*, o günden bugüne uzanan yaklaşık yirmi yıllık sürede, sesini tüm dünya sahnelerinde duyurdu. Mouawad'ın dördüncü parçası, Batı tiyatrosunun son dönemine ruhunu veren, dramatik yazında yeni bir akışa yön sağlayan, G. Apollinaire'in ifadesiyle "işaret fişeği" vazifesi gören yaratıların başında geliyor.

Vaatlerin Kanı'nı ve bir adım öne çıkan parçası *Yangınlar*'ı, bugün hemen her coğrafyada yankı bulan, sarsıcı, büyüleyici, ilham verici bir sese dönüştüren nedir? *Yangınlar*'ın metinsel gücü, bana göre ve bu sınırlı satırlarda ifade edebileceğim kadarıyla, yazıya ve sahneye dair unsurlarının muazzam uyumunda hayat buluyor. Mouawad, *Kıyı*'da, denize ulaşmaya çalışan insanlar vasıtasıyla, birçok defa "yolların kesiştiği yerden" bahseder. *Yangınlar*, sanki Mouawad'ın işaret ettiği bu buluşma yerine, zihinde ilk pırıltısını bulduğu andan, sahnede seyircinin bakışına sunulduğu ana kadar geçen süreyi kapsayan "tiyatro olayını" oluşturan -öykünün, akışın, monologun, diyalogun, dramatik tekniğin, katmanların, kişilerin, kurmacanın, kurgu evreninin, üzüntüyü, gülmeyi, şaşırmayı, isyanı, öfkeyi tetikleyen anların, çağrılan kavramların, soruların, varsayımların ve daha nicesinin- tüm bu "yolların" kesiştiği bir noktaya, bir uyum ve tamamlanma mekânına karşılık geliyor. Lübnan asıllı Kanadalı yazar Wajdi Mouawad, dördüncü parçalarında olduğu gibi, *Yangınlar*'da da, okurunu ve seyircisini, dünyalarının dışına çıkmakla yazgılı insanların somut ve soyut arayışlarına ortak ediyor. Kişiler arayışı tercih etmiyor, arayış, zamanı geldiğinde, kişileri mecbur bırakıyor. Nawal'ın çocuklarının arayışı, onları harekete geçmeye, bilmediklerini öğrenmeye, duymadıklarını duymaya mecbur bırakan bir öykünün ilerleyişi. *Yangınlar*'ın trajedisine işte bu mecburiyet şekil veriyor. Ortadoğu'nun zamansız, ölümcül, masalsı topraklarında, yola

çıkma zorunda kalan, zorunda bırakılan insanların öyküleri kesişiyor. Yaşama tutunmak, nefes almak, öldürülmemek için, tarihine kavuşmak, kimliğini inşa etmek, adını mezar taşına kazıyabilmek için, verilmiş bir sözü tutmak, ihanet etmemek için, yalnızlığına son vermek, yeni yarınlar can vermek için ve aynı zamanda öldürmek için, can yakmak için, kan dökmek için yola çıkanların öykülerini anlatıyor Mouawad. Kahkahayla acının sıra kapmak için fırsat kolladığı bu öykülere, doğmuş olduğu toprakların anlatı geleneğinden beslenen yazarın masalsi şiddeti, şiirsel dili eşlik ediyor. Sadece "nereden başlayacağını bilmek" isteyen Jeanne'nin sınırsız tutunacağı bu dil, hâkim kılınmak istenen sessizliği yıkacak olan, sessizliğin sesini duymamıza vesile olacak olan, bizleri acıya, öfkeye, umuda ve şaşkınlığa tanık bırakacak olan dildir. Hayatlar pahasına yazıya dökülen dil. Bir Avrupa metropolünden, meçhul topraklarda, yalnız bir köye uzanan yolda kesişen küçük yaşamların tekil öykülerine, hemen her coğrafyada, her dille yankı bulacak kadar evrensel bir boyut kazandırmayı başarmış olan Mouawad'ın *Yangınlar*'ı, Ortadoğu'nun "bilindik" tarihinden bir kesit sunmakla yetinmiyor, fısıldadığı çılgılığı duyurabilecek kadar yakınımıza sokuluyor. *Yangınlar*'ın sırrı, kanlı -yine de umutlu- bir insanlık tarihini, ufak bir müzik kutusuna sığdırıp, önümüze koymasındır belki de.

— Ayberk ErKay

A History of Humanity

■ Wajdi Mouawad wrote the second piece of his *Le Sang des Promesses* (The Blood of Promises) quadrilogy around sixteen years ago, six years after the first piece of the cycle *Littoral* (Tideline). *Le Sang des Promesses* has been staged in major art centers around the world during a period of almost twenty years. His quadrilogy is considered among works which serve as a "flare", as Guillaume Apollinaire once coined the term,

which determined the director of western theater's latest period and paved the way for a new approach to drama-writing. What is it that puts *Le Sang des Promesses* and its most favored piece *Incendies* in the forefront in all parts of the world, that makes it unsettling, captivating, and inspiring? To me, the power of *Incendies*' text comes from the perfect harmony of the playtext and the stage elements. In *Littoral* Mouawad speaks about the intersection of paths through people trying to reach the sea. And it is as if *Incendies* corresponds to this point of meeting, the intersection point of all these "paths" which comprise the "theatrical event"—the story, the course, the monologue, the dialogue, the drama technique, the layers, the characters, the fictional, the fictive universe, the concepts, questions, assumptions and many more things that are recalled as well as the moments that trigger sadness, laughter, astonishment, rebellion, and rage, —that encompasses the period from the moment the thought appears in your mind until the moment it is presented to the audience onstage, in other words, a space of harmony and completion. Lebanese-Canadian playwright Wajdi Mouawad, just as with the other pieces of the quadrilogy, engages his reader and audience in *Incendies* in the abstract and material searches of the people who are doomed to leave their worlds. These people do not choose for a search, the search forces itself upon them when the time comes. The search of Nawal's children is a story which forces them to take action, learn what they don't know and hear what they don't have to. It is this obligation which shapes the tragedy of *Incendies*. The stories of people, who have to or are forced to go on a journey, intersect in the timeless, deathly, tale-like Middle Eastern geography. Mouawad tells the story of those who set out on a journey to cling to life, to breathe, to avoid being killed, to reunite with their history, to build their identity, to inscribe their names on a tombstone, to keep a promise made, to not betray, to end their loneliness, to give birth to a new future, but also to kill, to hurt, to shed blood. Laughter and pain coexist in these stories which is accompanied by the epic violence and poetic language of the playwright who takes inspiration from narrative traditions of his motherland. This language that Jeanne, who just wants "to know where to start", will cling to, is the language which will destroy the silence which is imposed upon, which will help us hear the sound of silence, and which will expose us to sadness, rage, hope, and astonishment. A language that is put into writing at the cost of many lives. Mouawad's *Incendies* gives individual stories of ordinary lives that intersect on the way from a European metropolis to unknown lands, a remote village a universal dimension which would be welcome in almost any geography or language. The play not only offers a section of Middle East's "known" history, but also comes so close to us to make us hear the whisper it screams. Maybe the secret of *Incendies* lies in its ability to fit a bloody, yet hopeful, history of humanity into a music box and put it in front of us. ■

— Ayberk Erkay